

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 48. SZÁM 2012. DECEMBER 1.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

DEMOKRATIKUS ÉHEZÉS

MINIMÁLBÉR, LÉTMINIMUM, KILAKOLTATÁSOK, HAJLÉKTALANSÁG? AZ ORSZÁG VEZETŐIT NEM ZAVARJA. DE MÁR AZ ÉHEZÉS ÉS A GYERMEKEK ALULTÁPLÁLTSÁGA SEM TÚNIK FEL NEKIK. NEKIK JÁR AZ ÚJ AUTÓ, AZ ILLETMÉNY-EMELÉS, MINDENFÉLE PÓTLÉK ÉS KÖLTSÉGTÉRÍTÉS. NEKIK JÁR.

12048

9 770865 14004

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

BENNÜNKET NEM LEHET
LEGYŐZNI!

A parlament elfogadta a „XX. századi önkényuralmi rendszerekhez köthető elnevezések tilalmáról” szóló törvényt. Ne csodálkozz! A Fidesz annak idején a szocializmus utálatában fogant, függetlenül attól, hogy családjaik nem a „diktatúra elleni harc” mártírjai voltak, nem a bujdosók keserű kenyerét ették, hanem kellemesen betagozódtak az akkori szocializmusba. Az „átkos” nagyvonalú is volt, még egyetemi diplomát is adott a kezükbe. By the way, ingyen! Szóval, egy ilyen „törvényke” szinte a génjeikben volt.

Meg az is igaz, hogy manapság nem állnak olyan jól a dolgok, ahogyan azt a Fidesz szeretné. Persze, mi is szeretnénk, ha lenne munka, jobb fizetés, de most nem ez a helyzet, akármit is mond a hivatalos média. Ez a „törvényke” a kenyér és cirkusz tipikus példája. Most a cirkusz váltja ki a kenyeret. Ezzel ugyan nem lehet jóllakni, de egy ideig lehet rágcásolni, csócsálni, és aki manapság időt nyer, az mindent vihet.

A múlt rugdosása jó a Fideszen belül is, mert ideig-óráig feledtetheti, hogy pár perce a jövő évi pénzek elosztásánál egymásnak estek. Még a Fidesz-KDNP szövetséget is izmosítja, ami biztos út az egyházi áldáshoz. Az meg igencsak ráfér a kormányra.

Azért ez mégis csak egy „törvényke”, és nem igazi, az államférfiúi bölcsességet megcsillogtató törvény. Egy komoly államférfi ilyen válságos időkben nem bosszantaná az embereket. A Hámán Kató utca elnevezés olyan nagyon

senkit sem zavar, de az, hogy most be kell kutyagolni harminc helyre, hogy a címváltozást bejelentse, az már igen. Nem az az érdekes, hogy az állam fizeti az új személyit. Azzal van a legkisebb gond. De az összes többi, a bank, a posta, a biztosító, az adóhivatal, az már sok!

Aztán, tudod, élnek ebben a hazában pár millióan, akiknek nincs bajuk a múlttal, sőt! Húsz éve lehet, hogy még az első sorokban csápoltak a rendszerváltóknak, de azóta rájöttek: hülyeség volt! Ezek az emberek itt élnek, dolguk van a társadalomban, formálják a hangulatot. Akkor miért kell őket megsérteni, megbántani, megrugdosni?

A „törvényke” erőltetett, izzadság szagú, áporodott. A büze nem áll meg a Kossuth téren, tovább fog terjedni a határon túl is. És nem azért, mert ezt felkapja a szocliberális média. Nem, ők nem fognak ebből olyan nagy ügyet csinálni. De híre fog menni, mert ugyan nyugaton is tőkés uralkodnak, de becsülik az elegáns megoldásokat. A magyar parlament terméke pedig nem az, s akkor még finomak voltunk.

Fontosabb kérdés, hogy hogyan tovább? Tüntessünk a Blaha Lujza téren vagy a parlament előtt? Lehet, de még fontosabb felnyitni az emberek szemét. A barátokét, a szomszédokét, az ismerősökét. Ugyanis azért szülehetnek ilyen törvények, mert a politikusok, párt emberek „hivatalból” tett nyilatkozatait leszámítva, senki sem emeli fel szavát a hülyeség ellen. Igen, a hülyeség ellen! Hogy is mondta Ady Endre? „Nem fogok dühöngeni: filozofálni fogok. Ebben az országban

annyira úr a hülyeség, hogy itt már csak filozofálni lehet.”

Nos, magyar írók, költők, mérnökök, orvosok, tanárok, magyar értelmiségiek! Miért hallgattatok, és miért hallgattok most? Meddig lehet ezt csinálni velünk, veletek, mindenkivel?

Magyar tudósok! Nem zavar titeket, hogy kétes esetekben Akadémiátok lesz a döntőbíró, tudósok szava lesz a bizonyíték hitvitákban?

Magyar zsidóság! Csak hallgattok? Semmi más? Miért nem tiltakoztok legalább Ságvári Endre nevének kitiltása miatt? Ha, másért nem, hát azért, mert ő is zsidó volt, s azért halt meg, hogy ti élhessetek!

Hámán Kató utcai, Május egy utcai, és ki tudja még, milyen nevű utca lakosai! Ti miért nyugodtok bele mindenbe? Miért nem szóltok, hogy mással szórakozzanak a parlamentben, ne veletek? Az utcátok neve azért nem változott 23 éven át, mert ti így akartátok? Most nagy ívben leizélhetik a ti népszavazással felérő szavakat?

Ti, magyar nyugdíjasok, nektek nincs ehhez szavatok? Nem csak a papírjaitokat cserélik. A szívetekből tépnek ki egy újabb darabot. Nyugdíjatok csak azért van, mert annak idején volt munkátok, s nem minimálra voltatok bejelentve! Csak azért nem haltatok még éhen, mert akkor sikerült valamit felhalmozni! De mi lesz a gyerekeitekkel, mi lesz az unokákkal?

Fiatalok! Ne engedjétek, hogy a butaság, az elvakultság maga alá temessen titeket is! Ez vallásháború, a Fidesz és a KDNP elvakult, esztelen hadakozása a múlt nyomasztó emléke ellen. Ha fele annyit tudnának adni nektek ma, mint amennyi nekik adott a szocializmus, ha ingyen tanulhatnátok és munkátok is lenne, most nem félnének a múlttól. De nem tudnak. Ezért félnék, rettegnek. Ettől nektek nem lesz jobb!

Meddig bírjuk még? Át lehet húzni a kommunista szót, de attól még nem tűnik el. Lehet tiltani, büntetni, üldözni, koncentrációs táborba zárni, felakasztani, agyonlőni azokat, akik nem akarják a tőkés rendszert, de legyőzni nem lehet őket.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Felfüggesztette párttagságát Ertsey Katalin, az LMP országgyűlési képviselője; a politikus szerint a hétfői frakció vezetői választás „az ocsmány politikai alkuk és kontraszelekció diadala volt”.

Munkáspárt: Kedves, amikor a tisztalelkű liberálisok hirtelen rájönnek arra, hogy a politika gonosz is tud lenni. Ertsey úrasszonynak ehhez az kellett, hogy az LMP frakciójának vezetése ne olyan legyen, amelyet ő szeretett volna. Jó három évig nem zavarta, hogy honnan voltak százmilliói az LMP-nek a kampányra, kitől kapott kopogtatócédulákat és milyen politikai alkukat kötött a Parlamentben. Nem tudjuk most se sajnálni, se komolyan venni politikai „megtisztulását”.

2. Áttervezték a 4-es metró végállomásának felszíni rendezési terveit, az új tervek alapján most kezdődött el a kivitelezés. A munka 4,3 milliárd forintba kerül, és 2014-ben fejeződik be.

Munkáspárt: Röhögnénk ezen, ha nem lenne kerek négy milliárd háromszázmillió okunk sírni. Demszkyeket a pazarló és értelmetlen projektek miatt kergették el, Tarlós úrék hasonlóra készülnek? Valójában már nem is készülnek: nyakig benne vannak.

3. Jelentősen emelkedik a főpolgármester és helyetteseinek illetménye 2013. január elsejétől. Tarlós István alapilletménye 602 940, illetménykiegészítése 301 470, vezetői illetménypótléka 391 911 forint lesz. Vagyis összesen havi bruttó 1 296 321 forint illeti meg.

Munkáspárt: Mert hát miért is ne érdemelne ennyit egy városvezető, ha városában minden szép és csodás. A tél elején feltúrt Budapestet látva a „mennyit érdemelne” kérdést más kontextusba helyeznénk. Kommentárjaikat kérjük kiskorú gyermekeiktől távol tegyék meg...

4. December második fele és január első hete között a legtöbb egyetem, főiskola bezárja kapuit. A felsőoktatási intézmények a téli tanítási szünet meghosszabbításával, a dolgozók kötelezően elrendelt szabadságolásával próbálják hirtelen kigazdálkodni a több mint 7 milliárd forintos év végi zárolást.

Munkáspárt: Vessék össze ezt a hírt a fentiekkel. Úgy tűnik, van, amire van pénz, van amire nincs. Ha az újabb budapesti viresafthoz hozzácsapjuk az új kormányzati autókra, a miniszterelnökség felduzzasztására kiadott pénzt, akkor (abból) a főiskolások és egyetemisták akár tanulhatnak is. „Szénszünet” helyett.

5. Hungaristák és kommunisták állítólagos együttműködéséről írt a Népszabadság, azt sejtetve, hogy a Munkáspárt kapcsolatban áll egyes szélsőjobboldali szervezetekkel.

Munkáspárt: Régi és nem csak Magyarországon kipróbált trükk ez. Mossuk össze a kommunizmust a fasizmussal, mondván az egyik szélsőség olyan, mint a másik. A jobboldal, a Fidesz ezt jelszószerűen teszi, a szocialisták és liberálisok módszere álságosabb. Ők csak „sugallanak”, mondjuk, ha balról és jobbról is EU-ellenesek, ha bírálják a multikat – akkor másban is biztos egyformák. Esetünkben az apropót az adta, hogy amikor a Munkáspárt tiltakozott a kilakoltatások ellen, ott jobboldaliak is megjelentek, mi több, szintén tiltakoztak az ellen, hogy valakinek elvegyék az otthonát. A Népszabadság újságírójának ez elég is volt arra, hogy egy szép kis, „összefognak a hungaristák és a kommunisták” típusú mesét kerekítsen az ügyből. A tények egy percig sem zavarták, még az sem, hogy Thürmer Gyula a leghatározottabban leszögezte a lapnak: nem tart elképzelhetőnek sem laza, sem szoros szövetséget szélsőjobboldali szervezetekkel. A Népszabadság hazugságcikkében persze van valami jó is: ha nem tartanának a Munkáspárt megerősödésétől, az életben nem vennék maguknak a fáradságot tákolmányok fabrikálására.

6. A Fidesz azt kezdeményezi, hogy a 2014-es önkormányzati választásig ne kelljen választaniuk önkormányzati tisztségük és országgyűlési mandátumuk között a mindkettőt betöltő politikusoknak.

Munkáspárt: A magyarázat egyszerű. A Fidesz helyi hatalmi pozícióból akar nekivágni az önkormányzati választásoknak. Ha betartanák az eredetileg – általuk, még főként ellenzékben – kitalált játékszabályokat, akkor vagy 20-30 helyen „nagyágyúk” nélkül kellene kampányolniuk, hiszen a polgármestereknek a parlamenti választásokkor – azaz 4-5 hónappal az önkormányzati előtt – távoznuk kellene pozícióikból. Éljen a fideszes magyar demokrácia!

7. Tizenkilenc év házasság után derült ki Belgiumban egy férj számára, hogy felesége „eredetileg” szintén hímnemű volt.

Munkáspárt: A hírt felüldülésnek szánjuk az év végéhez közeledve. De mielőtt kiröhögnék a pórul járt belga úriembert, gondolkozzanak el azon: Magyarországon 22 év is kevés volt sokaknak, hogy felfogják, mire (és kinek) volt jó a rendszerváltás, mit rejteget a kapitalizmus.

AKI SZEGÉNY, AZ A LEGSZEGÉNYEBB

A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb eredményei szerint ma Magyarországon másfélmillió szegény él. Közülük több mint 20 ezer gyermek él mélyszegénységben, az alultáplált kiskorúak száma meghaladja a százezret. Ez a rendszerváltás eredménye 22 év elteltével.

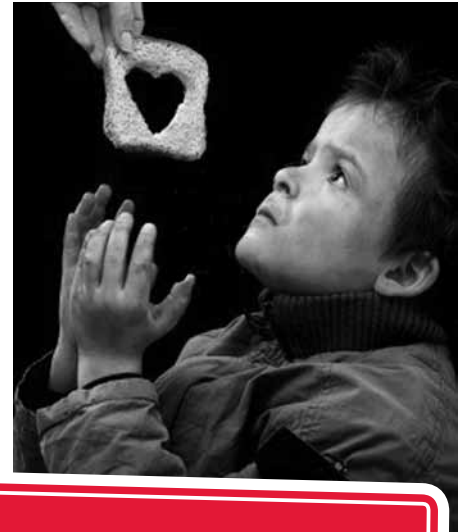
Növekvő szegénység és egyenlőtlenség, különösen a gyerekek körében, alacsony foglalkoztatottság és rossz egészségi állapot az ötven felettiéknél – egyebek mellett ezekre hívták fel a figyelmet a Tárki és a Friedrich Ebert Alapítvány közös konferenciáján. A gyerekszegénységi ráta kiugróan magas Magyarországon, ez az adat az unióban nálunk a legrosszabb. A magyar gyerekek 28,8 százaléka él anyagi deprivációban (megfosztottságban), háromszor annyi, mint az uniós átlag, ami 9,6 százalék.

A lakáskörülményeket vizsgálva szintén jelentős az elmaradás, a gyerekek 66 százaléka él túlszűfolttságban, szemben az uniós 23 százalékkal.

A gyerekek magas szegénységi arányának oka, hogy sokan élnek közülük olyan háztartásban, ahol senki nem dolgozott a kérdezést megelőző egy évben. A gyerekek 16 százaléka él így, az uniós átlag csak tíz százalék.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése 2007. május 31-én elfogadta a „Legyen jobb a gyermekeknek!” Nemzeti Stratégiáról 2007–2032 szülő határozatot. A határozatot három tartózkodással, ellenszavazat nélkül fogadták el az akkori képviselők, akik közül többen ma is a parlamentben ülnek, mi több, ők az ország irányítói, ők a „Hatalom”.

A gyerekesély programban eltelt 5 év alatt elindult, majd megállt és mára erodálódott szinte mindaz, amit az Országgyűlés határozatba foglalt. Ugyanakkor a sok száz millió forint európai támogatást elköltik, bizonyára el is számolnak vele, de a szegénységben élők, a kirekesztettek helyzete nem javul. A gyerekek iskolai sikeressége alig változik, a családok boldogulása és boldogsága továbbra is csak vágy marad – állítja Szomor Éva gyerekház alapító, koragyerekkori szakértő. Végül majd levonják az illetékesek és monitorozók

„A NYOMOR OLDALÁRÓL OLYAN KÉRDÉSEKSEL TALÁLKOZUNK, MINT HOGY EVETT-E VALAMILYEN MELEG ÉTELT AZ ELŐZŐ NAP, VAN-E VÍZHATLAN, NEM LYUKAS CIPŐJE, ÉS VAN-E 3 JÁTÉKNÁL TÖBBJE A GYEREKÉNEK. MÍG A MÁSIK OLDALRÓL, MONDJUK, NEM AZ A KÉRDÉS, HOGY VAN-E AUTÓ A HÁZTARTÁSBAN, HANEM AZ, HOGY VAN-E 5 ÉVNÉL FIATALABB MÁRKA VAGY PRÉMIUM KATEGÓRIÁS AUTÓ A HÁZTARTÁSBAN.”

a következtetéseket: a kisebbséghez tartozó csoportoknak már megint nem találtuk meg a testre szabott programot, mert ők ilyenek!

Az 51–61 éves népességet vizsgálva a férfiak a legutolsó helyen állnak a foglalkoztatást tekintve az OECD-országok között, és a nők is az utolsó közt vannak. Egy friss vizsgálat szerint a legnagyobb szakadék a magyar és az uniós átlag között az 50–54 éves férfiak és a 60–64 éves férfiak

és nők foglalkoztatottsága között van. Ennek szerinte a korai nyugdíjba vonulás a legfőbb oka, hiszen az ebben a korban elérhető keresetek nem magasabbak, mint a nyugdíjak. Ez nem magyar sajátosság, a volt szocialista országokban is hasonló a helyzet. Az 50 felettiéknél képességeinek, készségeinek vizsgálata alapján az uniós középmezőnyében vagyunk, de az egészségi állapotukat vizsgálva jóval az átlag alatt.

JÖVŐRE ROSSZABB LESZ

Jövőre tovább nőhet a különbség a létminimum és a minimálbér nettó összege között, pedig ennek éppen az ellenkezője lenne kívánatos. A minimálbér nettó összege 2013-ban mintegy 93 ezer forint lesz, a létminimum ezzel szemben jelenleg 60 ezer 915 forint. Még nem tudni, mennyi lesz a minimálbér jövőre, de mivel annak összegéről a kormány a korábbi háromoldalú egyeztetés nélkül dönt, és a munkaadók nem akarnak emelni, nagyobb lehet a differencia a legalacsonyabb fizetés és a legszerényebb megélhetéshez szükséges összeg között. A probléma 700-800 ezer embert érint, akiknek a 6 százalék körüli infláció, valamint a jelenlegi adó- és járuléknövekedés mellett a minimálbér már nagyon kevés ahhoz, hogy eltartsák a családjukat. Ez növekvő szegénységet eredményez, s egyre többen élnek majd a létminimum alatt.

KI A SZEGÉNY?

Forintban mérve havi 62 ezer forintból való tengődést jelent a szegénység, azaz sok családnak egy váratlan, 50 ezer forintos kiadás megoldhatatlan terhet jelentene (Ausztriában egyébként a küszöb havi bruttó 300 ezer forint). A problémát az is súlyosbítja, hogy ma még sokkal nehezebb a mélyszegénységből kitörni, hiszen a munkaerőpiaci helyzet tragikus állapotban van.

GYALÁZAT A PARLAMENTBEN

A MUNKÁSPÁRT AZONNAL TILTAKOZOTT A ZSIDÓZÁSSAL SZEMBEN

Gyöngyösi Márton, jobbkios frakcióvezető-helyettes hétfőn az Országgyűlés plenáris ülésén, Németh Zsolt külügyi államtitkárhoz intézett azonnali kérdésében azt kifogásolta, hogy a kormány nem áll Palesztina oldalára a gázai konfliktus ügyében. Úgy fogalmazott, a világbékét elsősorban Izrael fenyegeti, majd azt mondta: „pont itt lenne az ideje egy ilyen konfliktus kapcsán annak, hogy felmérjük azt, hogy az itt élő, és különösen a magyar Országgyűlésben és a magyar kormányban hány olyan zsidó származású ember van, aki bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarország számára”.

Németh Zsolt válaszában „elfelejtett” elhatárolódni a nyílt zsidózástól. A kormány csak másnap lépett, akkor határozottan elítélte Gyöngyösit - sőt, Németh az izraeli nagykövetnek is magyarázkodott, az Egyesült Államokban tárgyaló Kumin Ferenc helyettes-államtitkár a Freedom House képviselőinek magyarázta a bizonyítványt. A külföldön tartózkodó Kövér László házelnököt helyettesítő Lezsák Sándor országgyűlési alelnök az MSZP által kezdeményezett házbizottsági ülés után azt mondta: négy parlamenti frakció határozottan elítélte és elfogadhatatlannak tartotta a jobbkios képviselő felszólalását, és megállapodtak abban, hogy a következő házbizottsági ülésen annak lehetőségeiről tárgyalnak, hogy a jövőben hogyan lehet a hasonló eseteket magakadályozni.

Rogán Antal, a Fidesz frakcióvezetője jelezte: pártja az országgyűlési törvény módosítását kezdeményezi, hogy a házelnök utólag is szankcionálni tudja az ülésteremben elhangzó ilyen kijelentéseket. Arra a kérdésre, hogy a Fidesz szerint le kell-e mondania a jobbkios képviselőnek, Rogán Antal azt mondta: senkire nem gyakorolnak nyomást, hogy mandátumáról mondjon le, a kérdés inkább az, hogy a Jobbik egyet tud-e érteni ezzel a felszólalással, mert ha igen, akkor antiszemitizmussal vállal közösséget.

A Jobbik nem határolódott el Gyöngyösitől, maga a képviselő ugyanakkor elnézést kért „zsidó honfitársaitól”, jelezve, hogy „félreértették”, szerinte csak az izraeli-magyar kettős állampolgároknak kell „színt vallaniuk”.

A MUNKÁSPÁRT ELÍTÉLI A JOBBIK ZSIDÓELLENES NYILATKOZATÁT

A Munkáspárt elítéli Gyöngyösi Márton Jobbkios parlamenti képviselő kijelentését, miszerint fel kellene mérni, hogy „az itt élő, és különösen a magyar Országgyűlésben és a magyar kormányban hány olyan zsidó származású ember van, aki bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarország számára”.

Ilyen zsidóellenes, a Horthy- és Szálasi-korszak legsötétebb intézkedéseit idéző nyilatkozatnak nem lehet helye a magyar közéletben.

A Munkáspárt felszólítja a Jobbikot: határolódjon el Gyöngyösi Mártontól és érje el lemondását képviselői tisztségéről!

A Munkáspárt kijelenti: a magyar kormány a palesztin kérdésben az USA és Izrael álláspontját támogatja. Azonban ez a sajnálatos tény senkinek sem ad jogi és erkölcsi alapot antiszemita hangulatkeltésre.

Munkáspárt Elnöksége

A MUNKÁSPÁRT ÉS AZ EMBER

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Mit adott a szocializmus? Mit ad a tőkés rendszer?

Múlt számunkban részleteket közöltünk Botta Melinda pedagógus, a KB tagja előadásából.

Most újabb részleteket ismerhetnek meg olvasóink.

EMBER-TERMÉSZET-TÁRSADALOM

Az ember folyamatos küzdelemben áll a természettel annak érdekében, hogy alapvető szükségleteit kielégítse. Az ember történelme folyamán egyre jobban megtanulja a természet törvényeit, és egyre nagyobb hatással van a természetre. Például, az emberiség számos betegséget leküzdött (pl. a fekete himlőt), számos betegséget „tudomásul vett” (pl. vesekő), és mindig támadnak újak is (pl. influenza típusok). Számos természeti jelenséggel pedig továbbra sem tud bánni, így sem az időjárással, sem a földrengéssel.

Az ember ugyanakkor társadalomban él, ahol folyamatos küzdelmet folytat a társadalom más tagjaival azért, hogy természetes szükségleteinek kielégítéséhez minél jobb feltételeket teremtsen. Ennek folyamán történelmileg kialakulnak az emberek együttélésének különböző formái.

A feudalizmusban a jobbágy, bármennyire is kiszolgáltatott volt a földesúrának, több ennivalóhoz jutott a saját földjén, mint a rabszolga, akinek semmilyen tulajdona nem volt.

A kapitalizmus fejlődése például több lehetőséget adott az emberek élelmiszer-ellátásához, mint a feudalizmus. Javultak az emberek egészségügyi körülményei is.

A szocialista rendszer 1948-89 között jelentősen javította az ember lehetőségeit. Egyrészt, széles társadalmi rétegeket vont be a jobb élelmiszer-ellátás, az egészségügyi ellátás, az oktatás körébe, gyakorlatilag általánossá tette őket. Másrészt, mindegyik területet magasabb színvonalra emelte.

A szocialista rendszer azonban örökölt történelmi szegénysége, a rövid történelmi időszakban megoldatlanul maradt problémái miatt nem tudott annyit adni az embereknek, mint amennyit a társadalom megkívánt.

A társadalmi feltételek azonban korlátozhatják is az ember lehetőségeit a természettel vívott harcban.

A kapitalizmus ugyan általában javította az egészségügyi ellátás vagy az élelemszerzés feltételeit, de ebben a rendszerben nem minden ember élhet ezekkel egyformán. Akinek van pénze, az többhöz jut, akinek nincs, az kevesebbhez.

A szocialista rendszer és a tőkés rendszer alapvető különbsége abban van, hogy a tőkés rendszer azért nem ad eleget az embereknek, mert nem akar. Az ok tehát magában a rendszerben van, ezért a rendszeren belül nem megváltoztatható.

A szocializmus eddigi története során azért nem adott eleget az embereknek, mert nem tudott, de ennek oka nem rendszerében van, hanem a külső és más körülményekben. Éppen ezért ezek a hiányosságok leküzdhetőek.

Természetesen a rendszerváltás óta sem vagyunk gazdagok, tehát össze tudjuk vetni, hogyan kezelte a szocializmus a szegénységet, és hogyan kezeli a kapitalizmus. A szocializmusban kevés volt a nyugati importcikk, a nagyüzemi termelés folytán

az egyforma termékek voltak jellemzőek. De olcsón hozzá lehetett jutni tulajdonképpen bármelyik tömegtermékhez. Az emberek azzal tudtak kicsit feltűnni ismeretségi köreikben, ha néha haza tudtak hozni valami apróságot külföldről. Ha ma elmegy egy idősebb ember egy játék- vagy háztartási múzeumba, nagy eséllyel ugyanazokat a játékokat és konyhai eszközöket fogja látni a vitrinekben, amilyenek az ő otthonában is voltak gyerekkorában. Összefoglalva, **a szocializmusban az ország szegénységét azzal oldották meg, hogy mindenki szerényen élt.** Aki mégsem, az nem kérkedett vele, mert nem akart feltűnni.

A kapitalizmusnak szüksége van arra, hogy a szegénység és a gazdagság egyaránt jól látható legyen, legyen elszegényedéstől való félelem, legyen gazdagság utáni vágy. Ami természetes, arra pályázatot ír ki. A pályázati lehetőséget úgy fogadják az igénylők, mintha csak lottóznának. **Nem nyerhet mindenki, mert az ország szegény, de nyerhetnek néhányan, akik sikeresen pályáznak.**

JÓ-E VAGY ROSSZ A TŐKÉS RENDSZER AZ EMBERNEK?

A tőkés rendszer a termelőerők magasabb és gyorsabb fejlődését hozta magával, ami az embereknek általában jó volt. A gőzgéptől kezdve az atomenergián át a számítástechnikáig minden felfedezés és találmány lényeges előrelépést jelentett az ember és a természet viszonyában. A fejlődés ma is folytatódik. Gondoljunk csak arra, mit jelent az okostelefonok elterjedése, a közlekedés óriási fejlődése és sok minden más.

A tőkés rendszer azonban több alapvető területen korlátozza az ember lehetőségeit a természettel vívott harcában:

A tőkés rendszer – bármennyire is általában megjavította az ember létfeltételeit – olyan rendszert hozott létre, amelyben nem az ember számít, hanem a tőke profitja, a pénz.

Érdemes elolvasni Marx gondolatát a Kommunista Kiáltványban. Szó szerint igaz ma is:

„A burzsoázia, ahol uralomra jutott, szétrombolt minden hűbéri, patriarchális, idillikus viszonyt. Könyörtelenül szétépte a tarkabarka hűbéri kötelékeket, melyek az embert természetes feljebbvalójához fűzték, s nem hagyott meg más köteléket ember és ember között, mint a meztelen érdeket, az érzés nélküli „készpénzfizetést”.

Ez a kapitalizmusban soha nem fog megváltozni, hiszen a magántulajdon többsége a tőkés társadalom lényege.

„De a modern polgári magántulajdon, az utolsó és legtökéletesebb kifejezése a termékek olyan előállításának és elsajátításának, amely osztályellentéteken alapul, azon, hogy az egyik ember a másikat kizsákmányolja.”

Mivel a tőkés rendszerben csak a pénz számít, ezért a tőkés

rendszer a természet leigázásában, maximális kihasználásában érdekelt, ami végül is a természeti környezet pusztulásához vezet. Mindenki tudja például, hogy a globális felmelegedést, amely az emberiség pusztulásához vezethet, a környezetszennyező magatartás is okozza. Mégsem történnek hatékony intézkedések. Egyszerűen azért nem, mert a tőke soha nem hagy fel olyan tevékenységgel, amely rövid távon hasznot hoz neki.

Mivel a tőkés rendszerben csak a pénz számít, a gazdagok mindig több lehetőséggel rendelkeznek, mint a szegények. Ezt azt is jelenti, hogy nem érvényesülhet mindenki érdeke. Vagy a gazdag tőkés érdeke valósul meg, vagy a szegény emberé, a dolgozóé. Az, hogy vannak gazdagok és szegények, és a gazdagnak mindenre megvan a lehetősége, a szegénynek pedig nincs, csak az egyik probléma. A gazdag elit hajlamos figyelmen kívül hagyni, hogy bizonyos dolgokat még pénzért sem lehet megvenni: ésszt, egészséget. Hiába járhat a gazdag elit gyereke jó iskolákba, ha közben szétzüllesztik az egész oktatási rendszert, ha anyagi eszközökkel kiszorítják a tehetséges fiatalokat, akiktől a gazdag gyerek is tanulhatott volna. Hiába fekszik a gazdag ember elit kórházba, ha közben szétzüllesztik az egészségügyet, nincs elég mentőautó, tömegesen mennek el a pályáról az ápolók, és külföldre települnek az orvosok. Valamint a rendszer pénzéhsége természetesen a gazdag beteget is sújtja: ő sem gyógyul gyorsabban, csak többet fizet az ellátásért.

Mivel a tőkés rendszerben csak a pénz számít, a tőkés rendszer elértékteleníti, szétzúzza saját humánforrásait, szellemileg, sőt fizikailag is elpusztítja az embert. A tőkés rendszer nem képes mindenki számára munkát adni, mert

anyagilag nem éri meg neki. Nem biztosít mindenki számára iskolázási, kulturálódási lehetőségeket, és az egészségvédelem is anyagi érdekeltségek alá van rendelve. Számos munkahely humánpolitikája épül arra a feltételezésre, hogy az összes dolgozó folyamatosan teljes értékű munkát tud végezni, sőt, egy kicsit még azon túl is terhelhető. Aztán ha valaki mégis megbetegszik, a többiek belerokkannak a munkába. Vagy a cég válik megbízhatatlanná a megrendelői körében, mert folyamatosan elmaradnak a határidős teljesítések, aminek az a következménye, hogy a saját dolgozóit nem tudja kifizetni. Gyakori eset különösen fiatalok körében, hogy a dolgozó versenyt fut az iránta támasztott elvárásokkal, túlterheli és túlvállalja magát, kezdeti egészségromlását nem kezeli, egyre több gyógyszert szed, és rövid idő alatt kimerül a szervezete. Utána aztán alkalmatlanná válik a kevesebb munkára is.

Mivel a tőkés rendszerben csak a pénz számít, a tőkés rendszer sohasem képes egy adott nemzet humán erőforrásait, szellemi erőit teljes mértékben kihasználni. A tőkés rendszer monopolizálja a tudást, azaz csak az juthat hozzá, akinek pénze van. Vannak olyan – kivételnek számító – országok, mint Japán, ahol a tőke jelentős forrásokat áldozott arra, hogy minél jobban és minél szélesebben hasznosítsa a nemzet tehetségeit. Az általánosan jellemző azonban az, hogy a tőke fenntart egy szűk „prémium” réteget, a társadalom többségét elbutítja, szellemi rabszolgaságba kényszeríti. Igaz ez a gazdag és a szegény országok viszonyára is. A gazdag tőkés országok elveszik a szegényebbek tehetségeit, és adott országokat a szellemi elzártságba sodorják. ■

A MUNKÁSPÁRT ÚJ MUNKAHELYEKET TEREMTENE

Kecskeméten járt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, aki a Budai utcai Piacsarnok szomszédságában megtartott rendezvényen a Munkáspárt Új Programját mutatta be. A rendezvény házigazdája Kalapos Mária, a KB tagja, Bács-Kiskun megyei elnök volt. Kerekes Antal, a kecskeméti szervezet vezetője, aki számos civilszervet munkájában is részt vesz, azokról a veszteségekről szólt, amelyeket Magyarország és az alföldi térség a tőkés rendszerben elszenvedett.

Magyarország válságban van, és a válság leküzdéséhez mindenkinek hozzá kell járulnia – mondta Thürmer Gyula. Magyarország akkor lesz élhető, ha mindenkinek lesz munkája, aki dolgozni akar. Ehhez munkahelyeket kell teremteni, amit úgy lehet elérni, ha a kormányzat támogatja a kis- és középvállalkozásokat, valamint nagy gazdasági programokat indít el. A pártelnök hangsúlyozta: egy élhető országban olyanoknak kell lenniük a fizetéseknek és a nyugdíjaknak, amiből meg lehet élni. Thürmer Gyula úgy látja, hogy a magyar emberek többsége ma nem tud megélni jövedelméből, nagyon sokan eladósodtak, kilakoltatás veszélye fenyegeti őket, vagy éppen éheznek. A Munkáspárt szerint a gazdag polgárokat és a multinacionális vállalatokat a jelenleginél jóval nagyobb mértékben kellene megadóztatni.

FÉLPALYÁS SZOLIDARITÁS

Szeged egyik legpatinásabb tere, a Klauzál felé sűrűsödik a sétálók sokasága.

Nézzünk oda – mondják sokan, mert a látvány messziről még kérdőjeles, de közelről már jól kivehető.

A téren több négyzetméteres, a jó gazda gondosságával és pénzével megszerkesztett fémrácson, hatalmas tűző máglya lobog, biztosítva a tűz, a baleset elkerülése és a közbiztonság minden személyi és tárgyi kellékével.

A tablóról is megtudható, hogy itt lesz a szolidaritás éjszakája, ahol virraszthatunk a hajléktalan emberekkel a hajléktalan emberekért.

A szervezők, egyházi és világi szeretetszolgálatok kis röplapokon közlik a gyülekezőkkel, hogy „egész este lehetőségünk lesz arra, hogy közelről betekinthessek a hajléktalanok világába”. Fiatal és még fiatalabb aktivisták már délután kínálják a forró tea mellett az esti programot, úgyszintén a tombolavásárlás és süteménymegvétel közeli lehetőségét a hajléktalan emberek javára.

Nem is érti a kedves aktivista lány, mikor a sütemény és tűz közelébe történő invitálása közben megkérdezem; hogy mikor a munkához jutás átlagos időtartama ma Magyarországon 18 hónap, a pályakezdő fiatalok munkanélkülisége 30 százalék, s a munkanélküli ellátás 3 hónapra mérséklődött, ezen mit segít a körtáncos-élőzenés virrasztás a tűz körül? Csodálkozok rajtam, és azt mondja, hogy bízni kell, és szemével, ujjával az ég felé mutat.

A beszélgetők félrehúzódo csoportja – többeket ismerek a Szent István téri padokról –, hajléktalan emberek. Most itt, értük rendezvény van. Egyébként sokan úgy gondolják, hogy éppen ők azok, akik gondot okoznak a lakosoknak, a szociális munkásoknak, rendőröknek, s ideje korán, ha télen még szerencsésük is van, a mentősöknek...

Mindegyiküknek megvan a maga története, mit tudott vagy

éppen mit szeretett volna kezdeni sorsával. Történetükben egybecseng az emberi szubjektív, vagy az igen gyakori családi, párkapcsolati elem. A történetek központi probléma-motívuma, hogy „amikor még vállalatom, munkahelyem volt”, s a vége, hogy „az üres vagonban is ki lehet bírni”.

Az egyikük azt mondja: nem akar már semmit, csak el tudjon költözni az egyre hidegebb padról egy éjszakai szállásra, és jusson némi élelem, s persze egy kis ital is, hogy fűtsön.

A három éve végzett munkanélküli tanár korbéli sorstársának mondja, hogy az egykulcsos személyi jövedelemadóval azok jártak jól, akik nem kértek, s azok nem kaptak, akiknek kellene. Társa hozzátette, hogy Luxemburgban 17 százalékos SZJA-kulcsot alkalmaznak...

Mikor azt mondom nekik, hogy a történetük nem a hároméves munkanélküliséggel kezdődött, hanem jóval korábban, egyikük azt mondja, lehet, hogy igazam van.

FOLYTATJUK A HARCOT!

BEJRÚTI ÜZENET A VILÁG TŐKÉSEINEK

A libanoni fővárosban ülésezett november 22-25-én a Kommunista és Munkáspártok 14. Világtalálkozója. A világ 44 országából 60 párt küldte el képviselőjét Bejrútba. Jelen voltak a mai mozgalom legnagyobb pártjai, köztük a kínai, vietnami, kubai párt képviselői. A tanácskozáson részt vett a nemzetközi munkásmozgalom több ismert személyisége, köztük Aleka Pappariga, a Görög KP főtitkára. Ugyancsak ott voltak a cseh, brazil, indiai, portugál pártok illetékes felelősei is.

JÖN AZ ÚJ NEMZEDÉK

Minden tanácskozás kapcsán van némi találgatás, hogy ki volt, és ki nem, és ha volt, milyen szinten? Bejrút nem volt könnyű döntés, mondta Thürmer Gyula beszédében, de itt vagyunk, hogy mindenkinek megmondjuk: mi az arab népek oldalán vagyunk. Sokan azonban mégis távolmaradtak, hiszen bizonytalan volt, hogy lesz-e újabb háború.

Számos latin-amerikai párt ezúttal távolmaradt, részben a távolság, részben amiatt, hogy a latin-amerikai pártok a közelmúltban jelentős regionális értekezletet tartottak, ami módot adott feladataik áttekintésére. Magyarországról Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke vett részt.

A tanácskozás érdekes és örömteli része volt, hogy több fiatal vezető is jelen volt. 20-30-as éveikben járó fiatalok képviselték a Török Kommunista Pártot, a Horvát Szocialista Munkáspártot, az Új Jugoszláv Kommunista Pártot, de fiatalok jöttek Svédországból, Mexikóból is. A fiatalok angolul kiválóan beszéltek, és nagy lelkesedéssel igyekeztek megismerni a mozgalom közös tapasztalatait. A libanoni házigazdák is rengeteg fiatal hoztak magukkal, akik a tanácskozás lebonyolításában segítettek.

SZOLIDARITÁS, HARC, TÁMOGATÁS

A fórum, amely a mozgalom legszélesebb intézménye, közös nyilatkozatot fogadott el a tőke uralma elleni harc időszerű kérdéseiről.

A tanácskozás résztvevői szolidaritásukról biztosították a Libanoni Kommunista Pártot, amely 1924 óta küzd a libanoni dolgozók érdekeiért, és aktív részese volt az 1982-es izraeli agresszió elleni nemzeti ellenállásnak.

A tanácskozás záródokumentuma megerősítette a pártok 2008 és 2011 évi értékelését a tőkés válságról. A tőkés válság mindenütt együtt jár a dolgozók elleni támadással, a munkahelyek csökkentésével, a szociális kiadások megkurtításával.

A tanácskozáson egyetértés volt abban, hogy Obama újraválasztása semmi jót nem ígér, Obama nem fogható fel „kisebbik rosszként”. Az USA folytatja a NATO chicagói csúcsertekezletén elfogadott agresszív programot, igyekszik visszaszerezni az elveszített pozíciókat. Aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy éppen ezért a háború veszélye mindenütt megnőtt.

A pártok elítélték Izrael jelenlegi agresszióját a Gázai övezetben, és támogatásukról biztosították a palesztin népet. A tanácskozás résztvevői külön demonstráción is támogatták az arab népek harcát, és emlékeztek meg a mártirokról.

Thürmer Gyula elmondta, hogy az USA nem mondott le a „demokratizálásról”

Belaruszban, Szerbiában, magyar területen is hadgyakorlatokra készülnek. A háború ellen itt, Közép-Európában is küzdeni kell.

HOL LESZ FORRADALOM, GÖRÖGORSZÁGBAN VAGY OROSZORSZÁGBAN?

A tanácskozás szerteágazó témákat ölelt fel, de a legizgalmasabbnak az alábbi kérdések mutatkoztak: milyen szerepet játszik a kommunista pártok munkájában az utcai, nem parlamenti harc és a parlamenti harc? A kérdés mögött természetesen egy nagy kérdés húzódik meg, nevezetesen: győzhet-e az új társadalom, a forradalom parlamenti választások útján?

Ugyancsak a vitás kérdésekhez tartozik a forradalom közös törvényszerűségeinek és a nemzeti sajátosságok kérdése. Szinte minden kérdésnél felmerül a probléma, hogy az elhűség ne menjen át dogmatizmusba, de az újítás törekvése se vezessen a közös alapok felülvizsgálatához, a revizionizmushoz.

Nagy érdeklődés kísérte Aleka Pappariga beszédét. A tőkés válság kirobbanása óta éppen a görög kommunisták tudták a legnagyobb tömegeket mozgósítani és utcára vinni.

A legutóbbi parlamenti választásokon azonban ezt a tömegtámogatást nem tudták szavazatokká változtatni, sőt veszítettek korábbi mandátumaikból.

A Görög KP főtitkára rámutatott, hogy a tőkés körök nem tudnak kiutat találni a válságból, hiszen az a kapitalizmus lényegéből fakad. Az igaz, mondta, hogy különböző tőkés körök különböző modelleket keresnek. Az EU-ban legmarkánsabban a német és a francia koncepció ütközik. A német tőke az eurót megerősítve erősen centralizált, német vezetésű EU-ban látja a megoldást. A francia tőke inkább az egész eurózána megőrzését, az érdekegyeztetési mechanizmusok javítását tekinti feladatnak. Megint mások azt mondják, hogy a megoldás kívül van: Kínához és Oroszországhoz kell közeledni.

A görög vélemény az, hogy a kommunista mozgalom nem állhat egyik tőkés koncepció mellé sem. A mi utunk az önálló, a dolgozói érdekeket kifejező antikapitalista, kommunista alternatíva. A különböző tőkés utak mellé állni azért sem lenne helyes, tette hozzá, mivel a vezető tőkés erők így vagy úgy, de megegyezésre fognak jutni egymással. Részben éppen azért, hogy elejét vegyék egy forradalmi fordulatnak.

A Görög KP éppen ezért nem lépett be a Sziriza által hirdetett „baloldali kormányba”. Ez is tőkés program, legfeljebb más hangsúlyokkal, és ezt a Görög KP nem hitelesítheti saját részvételével. A párt ezért veszített sok szavazatot. Ezek azonban visszajöhetnek, amikor az emberek is megértik, hogy ismét becsapták őket.

Andrej Filippov, az Orosz

ALEKA PAPANIGIA

Föderáció Kommunista Pártja külügyi osztályának vezetője elismeréssel szólt a görög dolgozók harcáról, ugyanakkor javasolta: elemezzük, vajon „a hatalmas tőkeellenes megmozdulások miért nem vezettek olyan eredményekhez, melyeket lehetett várni”. Az orosz parlamentben mintegy 20 százalékkal rendelkező Orosz Föderáció Kommunista Pártja – hangsúlyozta a szónok – aktív részese minden utcai megmozdulásnak, és tartja parlamenti pozícióit is. Ez nehéz feladat, hiszen a neoliberális politika szinte teljesen felszámolta az orosz ipart. A gazdaság lényegében az energiahordozók exportjára épül. Ezek a gazdasági változások átalakították a munkásosztályt is. Ez oda vezetett, hogy 1995 óta jelentősen csökkent a munkások aránya a kommunista pártban. Nagyon sok dolgozó elveszítette osztálybázisát, munkásöntudatát, és hozzácsapódott a kispolgári, alkalmazotti rétegekhez, vagy a hajléktalanok tömegét gyarapítja.

Viktor Tyulkin, az Oroszországi Kommunista Munkáspárt vezetője ugyanakkor azt vetette fel, hogy a mai tőkésosztály – Georgij Dimitrov, a Komintern egykori vezetőjének szavaival élve – „kasztrálni akarja a kommunizmust”, azaz megfosztani osztályharcos lényegétől. Putyin orosz elnök gondolatát idézte: „A kommunisták számára két út van. Van lehetőségük arra, hogy korszerű, európai típusú parlamenti párt legyenek. A kommunisták vagy megváltoztatják programjukat, és akkor nagy baloldali párttá válnak, vagy – ha erre nem képesek – elveszítik társadalmi bázisukat.”

Tyulkin szerint a tőke erőinek sikerül a kommunista pártok egyikét-másikát „meggyőznie.” Utalt arra, hogy a francia és az olasz kommunisták valaha a legerősebb parlamenti pártok voltak, és azóta lényegében eltűntek. Hangsúlyozta: a kommunista pártoknak részt kell venniük a parlamenti választásokon, de tudniuk kell, hogy ezek tőkés választások, a tőkés szabályai alapján. A választásokon való részvételnek mindenképpen másodlagosnak kell lennie, és a fő a mindennapos osztályharc a munkahelyeken és a lakóterületeken.

A Munkáspárt elnöke beszámolt a Dolgozói Népi Szövetség tervéről. Szervezettségünkkel, tapasztalatainkkal mi sokat tudunk segíteni a civilmozgalmaknak. De főleg azzal, hogy mi tudjuk, merre érdemes menni. Ezért is fontos leleplezni az álbaldali szervezeteket, csakúgy, mint a szélsőjobboldalt, amely a felszínen radikális, de nem akarja megváltoztatni a rendszert.

GYAKORLATI INTERNACIONALIZMUS

A világ kommunista és munkáspártjai sokféle formában működnek együtt. Sikeres regionális együttműködést folytatnak a latin-amerikai kommunisták. E térség szülőtte a Sao Paolói Fórum is, amelyben kommunista, szociáldemokrata, népi felszabadító baloldali pártok egyaránt részt vesznek.

Együttműködnek a volt Szovjetunió kommunista pártjai. Rendszeresek a balkáni pártok és a közel-keleti pártok regionális találkozói is.

A legnépesebb globális együttműködési forma a Kommunista és Munkáspártok Találkozója, amelyet évente hívnak össze. Olyan pártok vehetnek részt, amelyek programja, szervezeti szabályzata megfelel a mozgalom elveinek. Az új tagok felvételéről az évenkénti tanácskozás dönt. A szervezet munkaszerve a Munkacsoport, amelyben

a legjelentősebb pártok vesznek részt, így többek között a görög, a portugál, a brazil, az indiai, a cseh, az orosz párt is. Ülésein megfigyelőként más tagpártok is részt vesznek.

A döntések általában egyhangú szavazással születnek, a szükséges konszenzus elérése után.

A tanácskozások költségeit a fogadó ország pártja fizeti. A résztvevők az útiköltséget maguk állják.

„Magyar kérdés” legutóbb 2007-ben szerepelt a tanácskozás napirendjén, amikor a minszki tanácskozáson a pártok elítélték a Munkáspárt vezetése ellen Magyarországon indított bírósági pert. A nemzetközi szolidaritásnak is szerepe volt abban, hogy a Munkáspárt vezetőit legfelső fokon végül felmentették a „nagy nyilvánosság előtt elkövetett” rágalmasz vádjától.

**KÍNA: TÖBB SZÓ A FOLYÓSÓKON,
KEVESEBB AZ ÜLÉSEN**

Kínáról, a közelmúltban lezajlott pártkongresszusról sok szó esett, de inkább a folyósókon. A kínai sajátosságú szocializmust sokan tekintik olyannak, mint amit érdemes követni, hiszen sikeres. Nem szabad persze elfelejteni, hogy ami lehetséges Kínában, az nem biztos, hogy lehetséges másutt is.

Sokan vannak olyanok is, akik számára a kínai gyakorlat elfogadhatatlan, és nem is tekintik szocializmusnak. Abban azonban szinte mindenki egyetért, hogy tanulmányozni kell azt, ami Kínában történik.

A Kínai Kommunista Párt képviselője elmondta, hogy most fejeződött be a Kínai KP 18. Kongresszusa, amely döntött a GDP jelentős emeléséről, az életszínvonal növeléséről. Aláhúzta, hogy Kína elítéli a háborút, az agressziót a Közel-Keleten és a világban. Jelezte, hogy érdeklődéssel hallgatják a híreket a

kommunista mozgalom helyzetéről, de ehhez nem szólt hozzá konkrétan.

Thürmer Gyula kifejtette, hogy a Kínai KP 18. Kongresszusának döntései, függetlenül attól, hogy mi is történik Kínában, és függetlenül attól, hogy ők mit is akarnak, objektíve erősíti az emberek figyelmét a szocializmus iránt.

**BALOLDAL EURÓPÁBAN,
BALOLDAL LATIN-AMERIKÁBAN**

Ricardo Alemao Abreu, a Brazil Kommunista Párt (PcdoB) külügyi vezetője arra hívta fel a figyelmet, hogy alaposabban és több megértéssel kell tanulmányozni a latin-amerikai kommunista és baloldali mozgalmak útkeresését. A térség pártjainak Guayaquil-i nyilatkozata kimondta, hogy „precedens nélkül álló sikereket értek el a demokratikus és forradalmi folyamatban”. Kuba a szocializmust építi, és baloldali kormány van olyan országokban, mint Argentína, Bolívia, Brazília, Salvador, Ecuador, Nicaragua,

Venezuela és Uruguay. Az említett nyilatkozat szerint a forradalmi erők szerepe nő a térség parlamentjeiben. A brazil küldött kiemelte, hogy a mozgalom ezeket a sikereket „példátlan politikai és ideológiai sokszínűség mellett” érte el, bizonyítva a legkülönbözőbb baloldali erők együttműködésének lehetőségét. A brazil pártnak 370 ezer tagja van, mondta, és a közelmúltban lezajlott helyi önkormányzati választásokon a szavazatok 3 százalékát kapta.

Az európai pártok közül többen elmondták, hogy ugyanazok a szavak nem ugyanazt az aktuális tartalmat jelentik Európában és Latin-Amerikában. Kétségtelen tény, hogy Latin-Amerikában számos jó példa van a kommunisták és a szociáldemokraták együttműködésére. Európa története viszont inkább azt demonstrálja, hogy a szociáldemokraták hányszor árulták el a kommunistákat.

Bejrútból a világ kommunistái a világ tőkéseinek tudtára adták: lehetnek vitáik, eltérő véleményeik, de a küzdelmet nem adják fel. A harcot folytatjuk!

BEJRÚTBAN KARÁCSONYOZUNK?

Semmi gond, mondta a portugál párt képviselője a frankfurti repülőtérén a Munkáspárt elnökének, Thürmer Gyulának, aki szintén a német légitársaság gépével utazott Bejrútba. Semmi gond, mivel ha Izrael megtámadja Libanont, akkor az izraeliek általában Libanon déli részét lövik, a tanácskozás pedig északon lesz. A pech az, hogy a repülőtér viszont délen van. Úgyhogy, lehet, hogy itt karácsonyozunk – értettek egyet, s beszálltak a gépbe. Szerencsére másnap aláírták a fegyverszünetet.

LEPJÜK MEG SZERETTEINKET ÉS TÁMOGATÓINKAT MUNKÁSPÁRTI AJÁNDÉKOKKAL!

**A RENDSZERREL
VAN A BAJ!**

**MUNKÁSPÁRT
2013**

ÉLHETŐ MAGYARORSZÁGOT,
KÖZÖSSÉGI TÁRSADALMAT!
EZT TŰZTE KI CÉLUL A MUNKÁSPÁRT
ÚJ PROGRAMJA

Munkáspárt: www.munkaspart.hu 1082 Budapest, Baross utca 61., Telefon: 06/787-8216

Közeledik az év vége. Az ajándékozások, kedveskedések és az új esztendő ideje. Idén több igényt igyekszünk kielégíteni: falinaptár, kártyanaptár, karácsonyi képeslap, kulcstartó és ruhára varrható embléma, valamint jelvény is kapható a párt Baross utcai központjában. Adjuk ajándékba, emléke: egy rövidfilm a munkásmozgalom aranybányájából. Legyen boldogabb és bizakodással teli új évünk! Kezdjük az új évet munkáspárti ajándékokkal!

Győri Kommunizmus

JANUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Szegedi Kommunizmus

FEBRUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRT

Francia Kommunizmus

MÁRCIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Portugál Kommunizmus

ÁPRILIS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Magyar Kommunizmus

MÁJUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Magyar Kommunizmus

JÚNIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Friss	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.